

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 APRIL.

Het Pruisisch-Belgisch incident is niet geëindigd. Uit de medegedeelde stukken blijkt:

Dat von Bismarck zich verzet tegen het vermoeden, als zou hij de drukpersvrijheid in België willen aanvaarden en dat zoo het Belgisch gouvernement zich wel de moeite wilde geven om de zoogenoemde grieven van Pruisen te onderzoeken, het, van eenen anderen kant, weinig geneigdheid toont om de rechten en vrijheden onzes lands aan den Pruis ten offer te brengen.

Onder een liberaal ministerie zouden wij er zoo licht niet van afkomen! Een Frère en een Bara, bij voorbeeld, aan het roer der zaken, zouden in deze omstandigheid hoogst waarschijnlijk noodlottig zijn geweest aan de Belgische vrijheden. Pruisen's werk toch is hun ideaal, von Bismarck hun God...

Achten wij ons gelukkig, dat de eer en de onafhankelijkheid des lands aan de beste en waardigste handen zijn toevertrouwd! Het katholiek ministerie van 1875 verdient, voor zijne moedige en waardige houding, niet minder lof dan het kabinet van 1856, dat de eischen van Napoleon III met het heugeniswaardige « Nooit! » dorst te beantwoorden.

De liberalen zijn overal dezelfde.

De bladeren van Luik verhalen dat de Luiksche liberalen verleden zondag op schandelijke wijze de beest gespeeld hebben.

De processie van den jubile bezocht de kerken van St-Dionysius, St-Paulus, St-Jacobus en St-Jan. Dat konden de liberalen niet verdragen. Een oorverdoovend gefluit overdekte weldra het geluid der muziek, het gezang en het gebed. Op de kerkelijke gezangen antwoordden de deugnieten door het gezang van Madame Angot.

Meermaals hebben de liberalen zich dwars door de processie geworpen en dezelve verspreid. Wij zullen over die baldadigheden breedvoeriger bijzonderheden mede deelen. Voor heden is het alweer eens bewezen dat de liberalen zonder reden eene godsdienstige plechtigheid gestoord hebben.

Indien er hier of daar nog rechtzinnige liberalen zijn dan moeten zulke daden hun de oogen openen.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel, 18 april:

Er is om zoo te zeggen, aanhoudend gebrek aan koperen pasgeld en, alhoewel men jaarlijks een miljoen stukken van 1 en 2 centimen munt, zijn er eventwel nooit genoeg. Het departement van financiën, heeft alweer de aanbesteding doen afkondigen van het leveren van koperen geld. Deze aanbesteding zal op 4 mei aanstaande, in het Munthotel plaats hebben.

Men schrijft uit Antwerpen, 16 april:

De dieven deinzen waarlijk voor niets meer achteruit: zij durven alles wagen. Het is zoo ver gekomen, dat zij 's nachts in de Kammenstraat, waar bijna altijd beweging is, komen stellen. Niet langer dan in den afgelopen nacht, hebben zij er gepoogd een diefstal te plegen bij M. Vermeulen, horlogiemaker en godsmid. De dieven hadden reeds eene opening in de vensterblinde der deur geboord, en poogden zoo de deur te openen, onaangezien het onophoudelijk geblaf van een klein hondje dat in den winkel was. Gelukkig is de dienstmeid door het gerucht ontwaakt, en hebben de dieven op haar hulpgeroep de vlucht genomen. Ongeveer eene maand geleden, laat in den nacht, was M. Vermeulen nog aan 't werken, toen hij eensklaps enig gerucht op de straat hoorde; hij luisterde het volgende gesprek af:

« Zeg eens, dat zal hier niet gaan, want er brandt nog licht. »

« Dat is niets, werd er geantwoord, laat ons maar beginnen. »

Om zich te overtuigen of er iemand in den winkel was, tikte de onbekende op de vensterblinde, op de vraag van den heer Vermeulen, wat zij verlangden, verzocht men hem te openen. De heer Vermeulen ging naar boven, trok het venster open, en zag eenige verdachte kerels.

Hij toonde hun een revolver en de onbekenden slopen nevens de huizen weg. De heer Vermeulen heeft dezen morgen de sluiting van deuren en vensters goed met ijzerwerk doen bekleeden.

Onder de lichaams oefeningen, waarin de Engelschman uitmunt, moet men het schaatsenrijden noemen. Wel is waar, de Engelschen schaatsen in alle jaargetijden. Nooit zijn hunne schaatsclubs ledig. Zij wachten niet tot de ruwe adem van het Noorden de waterpeelen, gestold heeft, want de

Prince's club van Londen, de Skating Rink van Brighton zijn in den zomer meer bezocht dan in den winter. Zij hebben daarvoor een zeer eenvoudig middel uitgevonden, namelijk het ijzer der schaatsen te vervangen door twee koppel wielletjes, die op een effen vlak loopen.

De Brusselaars gaan erlang in staat gesteld zijn de genoogens van het schaatsen op wielletjes te smaken. Er is een club ingericht in de Louiswijk, op eenige meters van het rondpunt der dreef van het bosch. Een Engelsch ondernemer heeft, op een lengte van 60 meters en 15 meters breedte, eenen kunstvijver om te schaatsen gemaakt. Het ijs is vervangen door een grooten vloer van Portland-cement. Achteraan is er eene kleine kunstmatige grot om te rusten. Er is een zeer goede weerglans aan het einde van den vijver, nabij de grot, links. De schaatshub is woensdag ingehuldigd. Het is te voorzien, dat de mode van het schaatsen onder de meisjes ook weldra zal ingang vinden; in twee of drie lessen worden degenen, die op het ijs niet kunnen schaatsen, in de nieuwe oefening ingewijd, en dat loopt, zooals van zelf spreekt, gelijk op wielletjes!

De bevolking van Japan, die in 1872, 35,100,825 zielen bedroeg, was in 1873 gestegen tot 35,298,887. Dat Japan niet alleen in zielental vooruitgaat, maar ook in beschaving en ontwikkeling, bewijst onder andere het feit dat in 1873 er 4797 families belooningen gekregen hebben voor 't goed gedrag en de vorderingen harer kinderen. 8880 Japanners hebben vrijwillig bijgedragen tot het bouwen van nieuwe scholen.

Het volgende had plaats voor de correctioneel rechtbank:

De voorzitter tot den beschuldigde: « — Gij zijt van een erg feit beschuldigd; gij hebt u schuldig gemaakt aan misbruik van vertrouwen jegens uwen baas. »

De beschuldigde springt in eens recht:

- « — Wat, misbruik van vertrouwen jegens mijnen baas; dat is onmogelijk.
- « — Onmogelijk? en waarom?
- « — Om een zeer eenvoudige reden.
- « — Zeg ze eens.
- « — Wel dat mijnen baas nooit in mij vertrouwen gehad heeft, zoo kon ik er geen misbruik van maken. »

— Heer en meid. Mijnheer, ik kan het niet meer nithouden. Madam is onverdragelijk! 't is een zagen en een klagen, zonder ophouden. Ik geef er den bras van. Ik zeg mijn veertien dagen op.

— Ach! mijn kind, kon ik doen zoo als gij!

BUITENLAND.

Frankrijk.

De fransche drukpers gewaagt met veel ophof van een bovenmenschen kunsttoer, uitgevoerd door een Amerikaan, den heer Holtum, in de schouwburgaal der Folies-Bergères. De Amerikaanse herecul plaatste zich op twintig passen afstand van een geladen kanon, liet 't afschieten en ving den kogel in zijne handen op. De echtheid van den kunsttoer werd echter door een dagblad-schrijver in twijfel getrokken, en de heer Holtum uitgedaagd, ging eene wedding aan dat hij dien zou herhalen in de opene lucht en in tegenwoordigheid van eenen jury bestaande uit leden der drukpers.

Vrijdag had de uitvoering der wedding plaats en voor een groot getal getuigen die het kanon, het buskruit en den kogel mochten onderzoeken, herhaalde de heer Holtum zijnen kunsttoer, tot groote verbazing der aanwezigen. Hij plaatste zich op 6 tot 7 meters afstand van het kanon dat vlak op hem werd afgeschoten, en toen de rook die hem een oogenblik aan het gezicht der toeschouwers onttrok, verdwenen was, toonde hij hun den kogel welken hij in de handen hield. — De heer Holtum verlaat Parijs en zal waarschijnlijk België bezoeken.

ONSCHULDIGE VADERMOORDER.

Men denke niet, zegt de Figaro, dat het ontzettend verhaal, welk wij hier laten volgen, een uitsluitend is. Het is zoo waar als verschrikkelijk, en niet langer geleden dan gisteren, te Parijs voorgevallen.

In de rue d'Allemagne woonde een arme schoenmakersgast, met name Gérard Anthoné. Onlangs had hij het ongeluk gehad zijne vrouw te begraven en dit smartelijk verlies had hem diep in het hart getroffen. Vier kinderen waren hem gebleven waaronder het oudste nauwelijks zes jaren telde en hij moest hard arbeiden om die arme moederlooze kleinen den kost te bezorgen. Gérard begraaide zijn verdriet in 't diepste van zijn hart, werkte en zwoegde voor het bestaan van zijn huisgezin, en gaf zich slechts dan aan de wanhoop over, wanneer hij zich in zijne rust-uren alleen bevond.

In den beginne was er geen brood te kort. Doch na korten tijd werd de vader met eene gedeeltelijke lamheid geslagen en zijne handen verloren de kracht om zonder verpozen het gereedschap vast te houden.

Weldra kwam de verschrikkelijke, onverbidde-lijke ellende; de honger deed de wangen der kinderen verbleeken en folterde hunne maag. De vader hield den strijd vol zoolang hij kon; doch eindelijk verloor hij den moed en wenschte te sterven; na hem zou er wel iemand zich de kleinen aantrekken.

Om des te meer de aandacht op hen te vestigen, besloot hij eenen dood te sterven, zoo verschrikkelijk, dat de tijding daarvan zich overal zou verspreiden.

Gisteren riep hij zijn zesjarig zoonje tot zich, toonde hem eene pistool en sprak:

— Kleine, gij hebt dikwijls gewenscht, met deze pistool te mogen spelen, met waar?

— O ja, vader! riep de jongen.

— Welnu kleine, sprak de vader verder, wij zullen er mee spelen.

Hij nam het wapen, laadde het, stak er een kogel op en gaf het daarna het kind in de hand.

— Let nu wel op, zegde hij... Ik zal mij voor u op de knieën zetten... Gij zult goed op mij aanleggen, tusschen de twee oogen, dan zult gij de pistool afkrukken, juist als een man die zijn eerste pistoolschot lost. Gij zult zien, dat zal recht aardig zijn...

En met groote moeite, uit oorzaak zijner lamheid plaatste hij zich voor zijn zoonje op de knieën.

— Leg goed aan, mik naar mijn hoofd, tusschen de oogen, herhaalde hij... Doch kom mij eerst omhellen.

Het knaapje stond verslagen, doch aangelokt door de nieuwigheid van het spel, omhelsde het zijne vader, legde aan en gaf vuur.

Gérard Anthoné viel als van den bliksen geslagen achterover. De arme kleine vadermoorder zijn vader in zijn bloed ziende baden, slaakte een hartverscheurend schreeuw... Het zijne pistool vallen en liep huiltend naar buiten...

De bureu kwamen toegelopen en aarschouwden het ijselijk schouwspel! De vader was een lijk en het knaapje is sedert dit oogenblik als door den schrik verpletterd. 't Is de Figaro die het vertelt.

HALSRECHTING.

M. Roch, de fransche scherprechter, is gisteren van Kamerijk teruggekeerd, waar de halsrechting van den moordenaar Ruffin heeft plaats gehad.

Woensdag avond werd de veroordeelde van de gevangenis van Douai overgebracht, naar die van Kamerijk waar hij ten 9 ure is aangekomen terwijl de beul en zijne helpers bezig waren met op de Place d'Armes, het schavot op te timmeren.

Een peloton van het 16^e regiment dragonders en een detachement van het 1^e linieregiment, waren onder de wapens en konden met moeite de toegestroomde volksmenigte tegenhouden. Er waren rond de drie duizend personen aanwezig, waaronder zeven tot acht honderd vrouwen.

Donderdag morgen, omtrent het kwart na vijf ure, verliet de veroordeelde de gevangenis, M. Queva, bestierder der gevangenis had hem de noodlottige tijding medegedeeld. Bijgestaan door de twee aalmoezeniers, de eerv. heeren Delgrange en Fournet, beklom hij het rijktuig dat hem naar het schavot moest brengen. Tot op het laatste oogenblik gedroeg Ruffin zich als een zwelzer; hij legde zich vrijwillig op de wiplank, onder het neurieden van een koepel uit le Chant du départ. Ten 3 ure 25 minuten was de menschelijke rechtvaardigheid voldaan.

De luchtreizigers, die donderdag middag te Parijs met den luchtbal Zenith eene opstijging hebben gedaan, namelijk de heeren Sivel, Crocé Spinelli en Gaston Tissandier, zijn het slachtoffer van hunne liefde voor de wetenschap geworden. Zij zijn tot acht duizend meters hoogte gestegen; om vier uren is de luchtbal op twee kilometers van Giron (Andre) gevallen, doch twee luchtreizigers waren door indaming der koolgaz ofwel door gebrek aan lucht verstikt geworden. Het waren de heeren Crocé-Spinelli, ingenieur, oud 29 jaar, en Sivel, luchtreiziger, eenige jaren onder. De overlevende, de heer Gaston Tissandier, is gekwetst.

Gisteren kwam een lijkstoet aan de poort van het kerkhof van Ivry, en werd ontmoet door den zwaar geladen camion van eene raffinaderij. De wielen van den doodwagen en van den camion verwarden in elkander, hetwelk ten gevolge had dat de lijkkist, tot grooten schrik der bloedverwanten en vrienden van den overledene, op den grond viel. Het ergste was echter dat de koetsier, door den schok insgelijks van het rijktuig gevallen, met het hoofd op eenen steen terecht kwam. Toen men toesnelde om hem op te richten had hij reeds opgehouden te leven.

Spanje.

DE WEERWRAAK.

Generaal Mendiri heeft het hoogst noodig geoordeeld, zijne vrijwilligers de noodzakelijkheid onder de oogen te leggen, om welke reden hij tot dit uiterste moest overgaan. Het is daarom dat hij denzelfden dag de volgende proclamatie uitveerde:

« Vrijwilligers! Heden morgen zijn acht krijgsgangenen, door het lot aangewezen, gefusilleerd, als weêrwraak over een gelijk aantal onzer vrijwilligers, die, nadat zij zich onder belofte van lijfsbehoud hadden overgegeven, op barbaarsche wijze, in San Martin de Unz, door den contragenerale Tirso Lacalle vermoord zijn. Eenigen tijd geleden, zouden acht andere krijgsgangenen zijn doodgeschoten, als weêrwraak voor een gelijk getal vrijwilligers, vermoord door denzelfden

contra-guerrillero in Murillo del Cuende, in Laraga, op den grooten weg naar Tafalla en in San Martin de Unz, doch de genade van Z. M. den Koning, onzen heer, (dien God bescherme) schonk hun vergiffenis.

« Nu aan de rechtvaardigheid door het bloed dat vergoten werd voldaan is wensch ik eenige opmerkingen te maken omtrent het gedrag onzer vijanden.

Indien zij het pad van weerdigheid en eer bewandelen, wij zullen ze om zoo te zeggen nog altijd voorgaan op dien weg en den oorlog voeren op eene wijze die past aan geregelde legers van eene beschaaft natie; maar zoo zij den tegenovergestelden weg inslaan, dan zullen wij, zonder hen in hunne onmenschenlijke wreedheid te volgen, door de noodzakelijkheid en gerechtigheid wel gedwongen worden een tegenwicht te zoeken voor den oorlog zonder kwartier. Als soldaat, als Spanjaard en als caballero betreur ik diep het vergieten van eenen enkelen druppel bloeds buiten het slagveld, maar tegelijkertijd kan ik niet dulden, dat mijne soldaten onmenschenlijk vermoord worden door eervegten schurken, die de vijand in zijn midden duldt en beschermt.

« Vrijwilligers, laat u bij al uwe daden geleiden door de geheiligde kneuspreuk van onze banier, stelt vertrouwen in uwe generaals, gehoorzaam aan uwe officieren, zoo zullen wij spoedig den worstelstrijd, dien wij ondernomen hebben, tot een gelukkig einde brengen, en onzen eigen beminden Vorst op den troon zijner voorvaderen zetten. Leve de Godsdienst! Leve Spanje! Leve Karel VII!

Estella, 7 april 1875. Uw Generaal. TORCUATO MEDIRY. »

Italië.

Koning Victor-Emmanuel heeft, zooals men weet, onzagelijk groote snorbaarden, volgens de Parijsche Figaro, ieder 50 centimeters lang. Die snorbaarden zijn groote hinderpalen bij het eten, en daarom heeft Victor-Emmanuel, alweer volgens de Figaro, zich voorgenoemen aan officieele tafels niet meer te eten. Als de koning een officieel diner heeft, dan gebruikt hij zijnen maaltijd vooraf. Een bediende bindt hem dan een zijden servet om den hals, waarvan een gedeelte perpendicular over de snorbaarden tot bij de slapen van het hoofd wordt gelegd, en een ander deel den enormen kinbaard bedekt. Na den maaltijd begeeft de koning zich, alsof er niets gebeurd was, aan den officieelen disch, waar hij dan van de spijzen niets gebruikt.

Politiek overzicht.

De Berlijnsche berichtgever der Hamb. Borsenhalle deelt in het jongst verschenen nummer het volgende leit mede. « Met zekere bevreemding heelt men gezien, dat het gansche ministerie het wetsontwerp op de intrekking van art. 43, 46 en 48 der constitutie, met uitzondering van den heer von Kameke, minister van oorlog, heeft onderteekend. Diezelfde onderteekening ontbreekt aan het wetsontwerp, op het intrekken der gelden, staatsloagen, enz., aan de geestelijken uit de staatkist verleend. »

De Neue Liber. Corresp. zegt, dat het bedoeld wetsontwerp de volgende hoofdbepalingen zal bevatten: dat de kloosters en congregaties binnen 6 maanden zullen worden opgeheven; dat van die bepalingen alleen zullen worden vrijgesteld zoodanige geestelijke vereenigingen, wier leden zich uitsluitend wijden aan het onderwijs der jeugd; aan de zoodanigen is een termijn van twee jaren geschonken. De geestelijke vereenigingen, wier leden zich uitsluitend wijden aan het verplegen van zieken, zullen niet worden getroffen door den algemeenen maatregel, maar indien de Begeering van oordeel is, dat er termen bestaan tot hare opheffing, zal zij onverwijld daartoe kunnen overgaan.

De inkomsten der goederen, thans nog behorende aan de op te heffen kloosters en congregaties, zullen aanvankelijk strekken tot het uitkeeren van pensioenen aan leden dier voormalige vereenigingen. Hoedanig over de overschietende gelden zal worden beschikt, moet bij de wet worden geregeld.

De National-Zeitung zegt nog ten aanzien van dit onderwerp, dat de gelden, welke niet tot het verleenen van pensioenen moeten strekken, waarschijnlijk zullen gebezigd worden tot bevordering van het lager onderwijs, en het verbeteren der bezoldigingen van pastoors en andere lagere geestelijken, die thans slechts voor hunnen dienst weinig worden beloofd.

In Pruisen bespreekt men zeer dit wetsontwerp strekkende tot afschaffing van drie artikelen der Grondwet, rakende geestelijke punten. Aangevoerd door het voorbeeld des gouvernementes, heeft de progressistische partij op hare beurt besloten de afschaffing te vragen van art. 24 der constitutie, welk beveelt dat het geestelijk onderwijs zal gegeven worden in de lagere scholen, en de geestelijkheid van allen godsdienst het recht heeft, dit onderwijs te geven. De progressisten hebben zich in aanraking gesteld met de invloedrijkste maanen der liberale partij, om dit voorstel te doen gelukken. Dit voorstel heeft veel kans aangenomen te worden, en waarschijnlijk zal het gouvernement er zich niet tegen verzetten.

De Koh. Zeitung stelt vast, dat von Bismarck